

1985. évi 9. törvényerejű rendelet

a Genfben, az 1983. évi június hó 20. napján kelt, a szakmai rehabilitációról és a foglalkoztatásról (rokkant személyek) szóló egyezmény kihirdetéséről¹

Hatályos: 2014. 07. 16. –

(A Magyar Népköztársaság² megerősítő okiratának letétbe helyezése a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójánál az 1984. évi június hó 20. napján megtörtént. Az egyezmény az 1985. évi június hó 20. napján lép hatályba.)

1. § A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa a Genfben, az 1983. évi június hó 20. napján kelt, a szakmai rehabilitációról és a foglalkoztatásról (rokkant személyek) szóló egyezményt e törvényerejű rendelettel kihirdeti.

2. § Az egyezmény hivatalos magyar nyelvű fordítása a következő:

„Nemzetközi munkaügyi konferencia

159. számú egyezmény

Egyezmény a szakmai rehabilitációról és a foglalkoztatásról (Rokkant személyek) Elfogadta a konferencia hatvankilencedik ülészakán Genfben 1983. június 20-án Hiteles szöveg

159. számú egyezmény

A szakmai rehabilitációról és a foglalkoztatásról (Rokkant személyek)

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája,
amelyet a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgatótanácsa Genfben hívott egybe, és amely hatvankilencedik ülészakán 1983. június 1. napjától ülésezett,

figyelembe véve a szakmai rehabilitációról (a rokkantokról) szóló 1955. évi ajánlásban és az emberi képességek fejlesztéséről szóló 1975. évi ajánlásban foglalt nemzetközi előírásokat,

figyelembe véve továbbá, hogy a szakmai rehabilitációról (a rokkantokról) szóló 1955. évi ajánlás elfogadása óta jelentős fejlemények mentek végbe a rehabilitációs szükségletek értelmezésében, a rehabilitációs szolgálatok működési körében és szervezetében, valamint sok tagállamnak az említett ajánlás által érintett kérdésekre vonatkozó jogában és gyakorlatában,

tekintettel arra, hogy 1981-et az Egyesült Nemzetek Szervezetének Közgyűlése a rokkantak nemzetközi évévé nyilvánította „a teljes részvétel és az egyenlőség” jegyében, és hogy átfogó nemzetközi akcióprogram szolgálja azt, hogy nemzetközi és nemzeti szinteken hatékony intézkedések szülessenek a rokkant személyek társadalmi életben és a fejlődésben való „teljes részvételének” megvalósítása, valamint az „egyenlőség” elérése céljából,

tekintettel továbbá arra, hogy ezek a fejlemények szükségessé tették olyan új nemzetközi előírások elfogadását e tárgyban, amelyek figyelembe veszik különösen azt az igényt, hogy a rokkant személyek valamennyi kategóriája számára mind a városokban, mind falusi területeken egyenlő lehetőséget és elbánást biztosítsanak a foglalkoztatásban és a közösségbe való beilleszkedésben,

az ülészak negyedik napirendi pontjában szereplő javaslatokat fogadott el a szakmai rehabilitációra vonatkozóan, és miután úgy döntött, hogy ezeket a javaslatokat nemzetközi egyezménybe kell foglalni,

a mai napon, azaz ezerkilencszáznolcvanhárom június huszadikán elfogadta az alábbi egyezményt, amelyre a következőképpen kell hivatkozni: a szakmai rehabilitációról és a foglalkoztatásról (rokkant személyek) szóló 1983. évi egyezmény.

I. Rész - Meghatározás és hatály

1. cikk

1. Az Egyezmény alkalmazásában a „rokkant személy” kifejezés olyan egyént jelent, akinek alkalmas munka vállalására, megtartására és az abban való előrehaladásra vonatkozó kilátásai valamely megfelelően megállapított testi vagy szellemi károsodás miatt lényegesen csökkentek.

2. Az Egyezmény alkalmazása során valamennyi tagállam figyelembe veszi, hogy a szakmai rehabilitáció célja az, hogy a rokkant személyeket képessé tegye alkalmas munka vállalására, megtartására és az abban való előrehaladásra, ezáltal elősegítve e személyeknek a társadalomba való beilleszkedését, illetve visszailleszkedését.

3. Az Egyezmény előírásait a tagállamok olyan intézkedésekkel alkalmazzák, amelyeket a nemzeti feltételek lehetővé tesznek, és amelyek a nemzeti gyakorlattal összhangban vannak.

4. Az Egyezmény előírásait a rokkantak valamennyi kategóriájára alkalmazni kell.

II. Rész - A szakmai rehabilitáció elvei és a rokkant személyekre vonatkozó foglalkoztatáspolitiká

2. cikk

Valamennyi tagállam nemzeti feltételeivel, gyakorlatával és lehetőségeivel összhangban a szakmai rehabilitációra és a rokkant személyek foglalkoztatására nemzeti politikát alakít ki, alkalmaz és azt időnként felülvizsgálja.

3. cikk

A jelzett politika segítséget nyújt annak biztosításához, hogy megfelelő szakmai rehabilitációs intézkedések terjedjenek ki a rokkant személyek valamennyi kategóriájára és segítsék elő a rokkant személyek elhelyezkedési lehetőségeit a nyílt munkaerőpiacon.

4. cikk

A jelzett politikának a rokkant és a többi dolgozó közötti egyenlő lehetőségek elvére kell épülnie. Tiszteletben kell tartani a rokkant férfi és női dolgozók lehetőségeinek egyenlőségére és az egyenlő elbánásra vonatkozó követelményt. Külön pozitív intézkedéseket kell tenni annak érdekében, hogy a rokkant és a többi dolgozó közötti ténylegesen egyenlő lehetőségeket és egyenlő elbánást ne lehessen a többi dolgozóval szembeni diszkriminációként értelmezni.

5. cikk

A munkáltatók és dolgozók képviselői szerveivel tanácskozni kell a jelzett politika alkalmazásáról, beleértve azokat az intézkedéseket is, amelyek a szakmai rehabilitációval foglalkozó hivatalos és magánszervezetek közötti együttműködést és egyeztetést hivatottak előmozdítani. A rokkant személyeket vagy érdekeiket képviselő szervezetekkel szintén tanácskozni kell.

III. Rész - A rokkant személyek szakmai rehabilitációjára és foglalkoztatására létrejött szolgálatok fejlesztése érdekében végzett nemzeti szintű tevékenység

6. cikk